

Arrest

nr. 69 995 van 17 november 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 12 juli 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 10 juni 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 22 juni 2011.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 oktober 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 november 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij, bijgestaan door advocaat S. DIELTJENS en van advocaat I. FLORIO, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekster die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, komt op 9 december 2009 België binnen en dient op dezelfde dag een asielaanvraag in.

Op X wordt de zoon van verzoekster, A. A., in België geboren.

Op 30 september 2010 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) nr.

58 921 van 30 maart 2011 worden aan verzoekster eveneens de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd.

Op 5 april 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid ten opzichte van verzoekster een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13quinquies).

Op 11 mei 2011 dient verzoekster een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Op 10 juni 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de aanvraag op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard. Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“(…)

Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 11.05.2011 bij onze diensten werd ingediend door :

K., M. (...), geboren te J. op 20.10.1992

Minderjarig kind

A., A. (...), geboren te H. op 16.12.2009

nationaliteit: Armenië (Rep.)

adres: (...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden(en):

Artikel 9ter - § 3 3°- van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen; het standaard medisch getuigschrift werd niet voorgelegd bij de aanvraag.

Inderdaad maakt betrokkene in zijn aanvraag 9ter een aantal medische getuigschriften over gedateerd op 20.12.2010 en 04.04.2011. Deze medische getuigschriften zijn echter niet opgesteld conform het model vereist door Art.9ter §1 van de wet van 15.12.1980 en gepubliceerd in bijlage bij het KB van 24.01.2011 tot wijziging van het KB van 17.05.2007; bovendien werd geen enkel ander medisch getuigschrift voorgelegd dat werd opgesteld conform het model van dit standaardgetuigschrift. De aanvraag werd ingediend op 11.05.2011, dus na de invoeging op 29.01.2011 van het KB van 24.01.2011, en kan bijgevolg niet anders dan onontvankelijk worden verklaard overeenkomstig art.9ter §3-3° van de wet van 15.12.1980, gezien het standaardmodel medisch getuigschrift niet samen met de aanvraag werd overgemaakt.

Bijgevolg dienen betrokkenen gevolg te geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten, (bevestigd op 05.04.2011) en dienen zij dringend het grondgebied van de Schengen-Lidstaten te verlaten.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1.1 Verzoekster voert een enig middel aan dat luidt als volgt:

“Eerste en enig middel, genomen uit de schending van art. 9ter en art. 62 van de vreemdelingenwet, van het algemeen beginsel van de materiële motiveringsplicht, van het algemeen rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur en van het algemeen rechtsbeginsel van de zorgvuldigheidsplicht, alsook van het algemeen rechtsbeginsel van machtsmisbruik.

1.

Verzoekster voegde bij de aanvraag tot machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet onder meer een door Dr. H. op 20.12.2010 en 4.4.2011 ingevuld standaard medisch getuigschrift dat werd opgemaakt conform het model vereist door art. 9ter § 1 van de wet van 15.12.1980 en gepubliceerd in bijlage bij het KB van 24.01.2011 tot wijziging van het KB van 17.05.2007 (stuk 4).

2.

Ten onrechte stelt de gemachtigde van de staatssecretaris voor migratie- en asielbeleid dat het standaard medisch getuigschrift niet werd voorgelegd bij de aanvraag.

3.

Het tegendeel is waar.

Uit de inventaris van de stukken zoals gevoegd bij het verzoekschrift dd. 10.5.2011 (en niet 11.5.2011 zoals verkeerdelijk wordt voorgehouden in de bestreden beslissing) blijkt duidelijk dat een standaard medisch getuigschrift zoals ingevuld door Dr. H. 20.12.2010 en 4.4.2011 mee werd overgelegd aan de staatssecretaris voor migratie- en asielbeleid.

De samen met het verzoekschrift ingediende medisch attesten 20.12.2010 en 4.4.2011 zijn volledig gelijk aan het standaard medisch attest dat sinds 29.1.2011 aangewend dient te worden, zoals gevoegd als bijlage bij het K.B. van 24.01.2011 (stuk 5).

Enkel de hoofding verschilt van het standaard medisch attest.

Artikel 9ter, § 3 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

"(...)"

Artikel 9ter, §1, vierde lid van de Vreemdelingenwet bepaalt:

"(...)"

De hoofding van de door verzoekster ingediende medisch getuigschriften bevatten de volgende vermelding:

"MEDISCH ATTEST

Bestemd voor de adviserende arts van de Dienst Humanitaire Regularisaties bij de Algemene Directie van de Dienst Vreemdelingenzaken (F.O.D. Binnenlandse Zaken)"

De hoofding van het standaard medisch getuigschrift bevat de volgende vermelding:

"FEDERALE OVERHEIDSDIENST BINNENLANDSE ZAKEN

Algemene Directie van de Dienst Vreemdelingenzaken

MEDISCH GETUIGSCHRIFT

Bestemd voor de Dienst Humanitaire Regularisaties bij de Algemene Directie van de Dienst Vreemdelingenzaken".

4.

Artikel 9ter, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de aanvraag per aangetekend schrijven moet worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België moet bevatten. De aanvraag om medische redenen van 10.5.2011 is per aangetekend schrijven verstuurd naar de "Dienst Vreemdelingenzaken, Dienst Medische Regularisaties van de Dienst Vreemdelingenzaken". De aanvraag bevatte het bijgevoegde medisch getuigschrift en is bijgevolg overgemaakt aan de Dienst Humanitaire Regularisaties van de Dienst Vreemdelingenzaken.

5.

Bovendien zijn de door verzoekster overgemaakte medisch attesten, met uitzondering van de hoofding van het ingediende medisch attest, volledig gelijk aan het standaard medisch attest. De ingediende attesten vermelden de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling. De medische aanvraag en de ingediende medische attesten beantwoorden volledig aan de ratio legis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet te meer nu in de memorie van toelichting het volgende wordt verduidelijkt met betrekking tot het medisch attest:

"Door daarnaast meer precieze eisen te stellen van de informatieve pertinentie van het medisch getuigschrift dat moet worden voorgelegd, wordt de procedure duidelijker gekaderd. Zo zal er een standaard medisch getuigschrift moeten worden voorzien via een koninklijk besluit, vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Het medisch getuigschrift dient in elk geval zowel de ziekte, haar graad van ernst als de noodzakelijk geachte behandeling vermelden, gezien de beoordeling van deze drie gegevens noodzakelijk is wil men de finaliteit van de procedure eerbiedigen.

Daarnaast zal o.m. ook expliciet worden vereist dat de betrokkene alle nuttige inlichtingen overmaakt. De aanvraag zal onontvankelijk worden verklaard wanneer de vreemdeling de indieningsprocedure niet volgt (aanvraag via aangetekende brief), wanneer hij niet voldoet aan de verplichting tot identificatie, of wanneer het medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de gestelde voorwaarden" (Ontwerp van wet tot wijziging van de procedure om een verblijfsvergunning te bekomen om medische redenen, Parl. St. Kamer 2010-2011, nr. 0771/001, p. 147).

De medisch attesten zijn samen met de aanvraag om machtiging tot verblijf per aangetekend schrijven ingediend bij de Dienst Humanitaire Regularisaties en er blijkt uit de inhoud van de medisch attesten dat ze volledig voldoen aan het model zoals voorgeschreven door het KB van 24.01.2011 en beantwoordt aan de ratio legis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet aangezien de attesten de ziekte vermelden, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling. Het medische getuigschrift is uiteraard bestemd voor de adviserende geneesheer aangezien artikel 9ter, § 1, vijfde lid van de Vreemdelingenwet uitdrukkelijk bepaalt dat "(...)"

De gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid heeft derhalve nagelaten een inhoudelijke vergelijking van de twee attesten uit te voeren en slechts een heel oppervlakkige prima facie toets uitgevoerd, op basis van de hoofding van het medisch attest: dergelijke werkwijze strookt niet met een zorgvuldig bestuur.

6.

Verzoekster toont dan ook afdoende de schending aan van het algemeen beginsel van de materiële motiveringsplicht, van het algemeen rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur en van het algemeen rechtsbeginsel van de zorgvuldigheidsplicht, alsook van het algemeen rechtsbeginsel van machtsmisbruik.

7.

Verzoekster verzoekt dan ook de bestreden beslissing te vernietigen.”

2.1.2 In de nota met opmerkingen repliceert de verwerende partij dat de medische getuigschriften die verzoekster bij haar aanvraag heeft gevoegd niet de medische getuigschriften betreffen die zij overeenkomstig het koninklijk besluit van 24 januari 2011 tot wijziging van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: koninklijk besluit van 24 januari 2011) hoorde voor te leggen. Volgens de verwerende partij luidt de hoofding van het in het koninklijk besluit van 24 januari 2011 weergegeven medisch getuigschrift als volgt: “**MEDISCH GETUIGSCHRIFT - bestemd voor de Dienst Humanitaire Regularisaties bij de Algemene Directie van de Dienst Vreemdelingenzaken**”. De verwerende partij stelt verder dat uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de twee door verzoekster bijgevoegde getuigschriften niet voldoen aan het medisch attest zoals voorgeschreven door het koninklijk besluit van 24 januari 2011. Volgens de verwerende partij zijn de door verzoekster voorgelegde getuigschriften immers gericht aan de raadgevende geneesheer en niet aan de Dienst Humanitaire Regularisaties bij de Algemene Directie van de Dienst Vreemdelingenzaken. De verwerende partij betoogt dat deze vaststelling volstaat om de aanvraag onontvankelijk te verklaren.

De verwerende partij laat voorts gelden dat het door het koninklijk besluit van 24 januari 2011 vastgestelde standaard medisch attest de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling vermeldt. Volgens de verwerende partij verklaart de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid een aanvraag onontvankelijk indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het niet beantwoordt aan de voormelde voorwaarden van ziekte, graad van ernst en noodzakelijk geachte behandeling. De aanwezigheid van een standaard medisch attest met de noodzakelijke vermeldingen is derhalve een ontvankelijkheidsvereiste die door de gemachtigde van de staatssecretaris moet worden gecontroleerd. Volgens de verwerende partij is dit ook een van de voornaamste redenen waarom het standaard medisch getuigschrift aan de gemachtigde is geadresseerd en niet aan een arts. De verwerende partij herhaalt dat de gemachtigde van de staatssecretaris dan ook terecht heeft geoordeeld dat het standaard medisch getuigschrift niet werd voorgelegd bij de aanvraag. Het attest is immers niet gericht aan de Dienst Humanitaire Regularisaties bij de Algemene Directie van de Dienst Vreemdelingenzaken, doch enkel aan de raadgevende arts.

De verwerende partij benadrukt vervolgens dat de gemachtigde van de staatssecretaris conform artikel 9ter, § 3, 3° van de vreemdelingenwet een aanvraag onontvankelijk verklaart indien het aangevoerde medisch attest een inhoudelijk gebrek vertoont, maar evenzo indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd. Volgens de verwerende partij heeft de wetgever de ontvankelijkheid van een aanvraag niet enkel willen doen afhangen van de aanwezigheid van de voorgeschreven medische informatie in het medisch getuigschrift; hij achtte de conforme vorm van dit medisch attest even belangrijk. De verwerende partij vervolgt dat de wetgever tevens geen gradatie heeft ingevoerd met betrekking tot de vormelijke conformiteit. Hieruit moet worden afgeleid dat hoewel de gemachtigde van de staatssecretaris voortaan de exclusieve bevoegdheid omtrent de ontvankelijkheid van de aanvraag heeft, zijn nazichtbevoegdheid van de vormelijke conformiteit van het medisch attest hem niet toelaat een relatieve conformiteit te aanvaarden. Volgens de verwerende partij dient de gemachtigde zich te beperken tot de vaststelling of het voorgelegd document al dan niet volledig conform is met het in het koninklijk besluit van 24 januari 2011 gepubliceerde standaard medisch getuigschrift.

De verwerende partij besluit dat uit bovenstaande uiteenzetting blijkt dat de bestreden beslissing werd genomen op basis van een correcte voorstelling van de feiten waardoor haar geen onzorgvuldig gedrag kan worden verweten en evenmin een schending van de motiveringsplicht. Volgens de verwerende

partij is er *in casu* al evenmin sprake is van machtsmisbruik; de vermeende schending wordt door verzoekster helemaal niet toegelicht in haar verzoekschrift.

2.1.3 De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals voorgeschreven door artikel 62 van de vreemdelingenwet heeft tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de bestreden beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De overheid dient in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de bestuurshandeling ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze.

De bestreden bestuurshandeling geeft duidelijk het determinerend motief aan op grond waarvan de beslissing is genomen. In de motieven wordt immers verwezen naar de toepasselijke rechtsregel, met name artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Tevens bevat de bestreden beslissing een motivering in feite, namelijk dat het standaard medisch getuigschrift niet werd voorgelegd bij de aanvraag. Verzoekster maakt niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op basis van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht.

De Raad stelt vast dat verzoekster de motieven die aan de grondslag liggen van de bestreden beslissing kent nu zij deze in een enig middel aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt. Het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht is *in casu* voldaan; het middel dient derhalve vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht te worden behandeld. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

De schending van de materiële motiveringsplicht wordt onderzocht in samenhang met de aangevoerde schending van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Artikel 9ter van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

§ 2. Bij zijn aanvraag toont de vreemdeling zijn identiteit voorzien in § 1, eerste lid, aan door middel van een identiteitsdocument of een bewijselement dat voldoet aan volgende voorwaarden:

1° het bevat de volledige naam, de geboorteplaats en -datum en de nationaliteit van betrokkene;

2° het is uitgereikt door de bevoegde overheid overeenkomstig de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten betreffende dezelfde materie;

3° het laat toe een fysieke band vast te stellen tussen de titularis en de betrokkene;

4° het is niet opgesteld op basis van loutere verklaringen van de betrokkene.

De vreemdeling kan eveneens zijn identiteit aantonen door verschillende bewijselementen die, samen genomen, de constitutieve elementen van de identiteit bepaald in het eerste lid, 1°, bevatten op voorwaarde dat elk bewijselement minstens voldoet aan de voorwaarden voorzien in het eerste lid, 2° en 4°, en minstens één van de elementen voldoet aan de voorwaarde voorzien in het eerste lid, 3°. De verplichting om zijn identiteit aan te tonen is niet van toepassing op de asielzoeker wiens asielaanvraag niet definitief werd afgewezen of die tegen deze beslissing een overeenkomstig artikel 20 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, toelaatbaar cassatieberoep heeft ingediend en dit tot op het ogenblik waarop een verwerpingsarrest inzake het toegelaten beroep is uitgesproken. De vreemdeling die van deze vrijstelling geniet, toont dit uitdrukkelijk aan in de aanvraag.

§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk :

1° indien de vreemdeling zijn aanvraag niet indient per aangetekende brief bij de minister of zijn gemachtigde of wanneer de aanvraag niet het adres van de effectieve verblijfplaats in België bevat;

2° indien, in de aanvraag, de vreemdeling zijn identiteit niet aantoont op de wijze bepaald in § 2 of wanneer de aanvraag het bewijs voorzien in § 2, derde lid, niet bevat;

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;

4° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

§ 4. De vreemdeling wordt uitgesloten van het voordeel van deze bepaling, wanneer de minister of zijn gemachtigde van oordeel is dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat de betrokkene handelingen gepleegd heeft bedoeld in artikel 55/4.

§ 5. De in § 1, vijfde lid, vermelde deskundigen worden benoemd door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad.

De Koning stelt de procedureregels vast bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad en bepaalt eveneens de wijze van bezoldiging van de in het eerste lid vermelde deskundigen.

§ 6. Artikel 458 van het Strafwetboek is van toepassing op de gemachtigde van de minister en de leden van zijn dienst, wat betreft de medische gegevens waarvan zij in de uitoefening van hun ambt kennis krijgen."

In de bestreden beslissing wordt overwogen dat de twee medische attesten die verzoekster bij haar aanvraag om machtiging tot verblijf heeft gevoegd niet werden opgesteld conform het standaard medisch getuigschrift vereist door artikel 9ter van de vreemdelingenwet en gepubliceerd als bijlage bij het koninklijk besluit van 24 januari 2011.

De Raad kan slechts vaststellen dat de medische attesten die verzoekster bij haar aanvraag om in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet tot een verblijf in het Rijk gemachtigd te worden voegde, met uitzondering van de hoofding, inhoudelijk volledig gelijk zijn aan het standaard medisch attest zoals opgenomen als bijlage bij het koninklijk besluit van 24 januari 2011. De ingediende medische attesten voorzien de mogelijkheid om duidelijk de ziekte waaraan verzoekende partij lijdt, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling te vermelden. De ingediende medische attesten beantwoorden volledig aan de *ratio legis* van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Het loutere feit dat in de hoofding van de ingediende medische attesten tussen de woorden "*bestemd voor*" en de woorden "*de Dienst Humanitaire Regularisaties bij de Algemene Directie van de Dienst Vreemdelingenzaken*", de woorden "*de adviserende arts van*" werden gevoegd, laat op zich niet toe te besluiten dat de aangebrachte medische attesten geen standaard medische getuigschriften zijn zoals voorzien in artikel 9ter van de vreemdelingenwet en zoals bedoeld door de wetgever (*cf.* Ontwerp van wet tot wijziging van de procedure om een verblijfsvergunning te bekomen om medische redenen, *Parl.St.* Kamer 2010-11, nr. 0771/001, 147).

Het gegeven dat op een modelformulier een verduidelijking werd aangebracht, die bovendien gelet op hetgeen bepaald is in artikel 9ter, § 1, vijfde lid van de vreemdelingenwet – waarin wordt voorzien dat de medische beoordeling die moet plaatsvinden op basis van medische attesten gebeurt door een ambtenaar-geneesheer – perfect logisch is, laat op zich niet toe te oordelen dat geen gebruik zou zijn gemaakt van het voorziene standaard medisch getuigschrift.

Waar de verwerende partij in de nota met opmerkingen het volgende stelt: "*De aanwezigheid van een standaard medisch getuigschrift met de noodzakelijk vermeldingen is derhalve een ontvankelijkheidsvereiste die door de gemachtigde (en niet door een geneesheer) moet worden*

gecheckt. Hierin ligt een der hoofdredenen waarom het nieuw modelgetuigschrift aan de gemachtigde is geadresseerd en niet aan een arts. Door de gemachtigde werd dan ook terecht geoordeeld dat het standaard medische getuigschrift niet werd voorgelegd bij de aanvraag. Het attest is immers niet gericht aan de Dienst Humanitaire Regularisaties bij de Algemene Directie van de Dienst Vreemdelingenzaken, zoals voorgeschreven in het standaard model, doch enkel aan de geneesheer, kan zij niet worden gevolgd. De verwerende partij lijkt aan te geven dat door de 'verkeerde betiteling' van het medisch attest en de toevoeging van de woorden "voor de raadgevende arts van ..." het medisch attest niet wordt onderworpen aan de ontvankelijkheidscontrole van de gemachtigde. Uit de stukken van het dossier blijkt echter niet dat het medisch attest 'rechtstreeks' is voorgelegd aan de door de verweerder aangestelde arts. Uit de stukken blijkt integendeel dat de aanvraag om medische redenen met bijgevoegde stukken, waaronder de medische attesten, is verstuurd naar de "Dienst humanitaire regularisaties, Sectie art. 9ter" en wel degelijk voor controle inzake de ontvankelijkheid is voorgelegd aan de gemachtigde.

De verwerende partij zet in de nota met opmerkingen vervolgens het volgende uiteen: "De wetgever heeft de ontvankelijkheid van de aanvraag niet enkel willen doen afhangen van de aanwezigheid in het medisch attest van de voorgeschreven medische informatie. Hij achtte de conforme vorm van dit medisch attest even belangrijk gezien het gebrek aan conformiteit, net zoals een medisch-informatief gebrek, evenzeer de onontvankelijkheid van de aanvraag tot gevolg heeft.

De wetgever heeft tevens geen gradatie ingevoerd m.b.t. de vormelijke conformiteit. Hieruit moet worden afgeleid dat hoewel de gemachtigde voortaan de exclusieve bevoegdheid heeft omtrent de ontvankelijkheid (aanhef art 9ter §3) van de aanvraag, zijn nazichtbevoegdheid van de vormelijke conformiteit van het medisch attest hem niet toelaat een relatieve conformiteit te aanvaarden. Hij dient zich te beperken tot de vaststelling of het voorgelegd document al dan niet volledig conform is met het standaard medisch getuigschrift gepubliceerd als bijlage bij het KB van 24 januari 2011.

De verwerende partij kan bezwaarlijk beweren dat door het verschil in de hoofding van het voorgelegde medisch attest van het standaard medisch attest, de gemachtigde niet meer in staat is om de ontvankelijkheidsvoorwaarden na te gaan en te onderzoeken of voldaan is aan de bij wet gestelde voorwaarden en hij een relatief conform attest zou aanvaarden.

Er dient bijgevolg vastgesteld te worden dat de materiële motiveringsplicht werd geschonden. Dit onderdeel van het enig middel is gegrond.

Aangezien de eventuele gegrondheid van de andere onderdelen van het middel niet tot een ruimere vernietiging kan leiden, dienen deze niet onderzocht te worden (RvS 18 december 1990, nr. 36.050; Raad van State 24 oktober 2002, nr. 111.881).

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 10 juni 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard, wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien november tweeduizend en elf door:

mevr. A. DE SMET,
dhr. M. DENYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET